720/05

Den 1. april 2005 blev i sag nr. 64.365:

xxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx xx
xxxx xxxxx x

mod

Forenede Gruppeliv
Administrations-
Aktieselskab
Strandboulevarden 122
Postbox 844
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har gruppelivsforsikring i Forenede Gruppeliv Administrations-Aktieselskab, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at udbetale invalidesummen.

Selskabet har afvist at udbetale invalidesummen under henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst 2/3. Endvidere henviser selskabet til, at det ikke er endeligt afklaret, om klagerens erhvervsevne varigt er nedsat.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1947 og selvstændig vognmand, blev sygemeldt i september 2002 på grund af depression og angst.

V. Kommune indhentede til brug for pensionssagen en erklæring af 19/2 2003 fra psykolog P.V. Af erklæringen fremgår bl.a.:

> "Det er min vurdering, at T.M.K.s [klageren] erhvervsevne er blevet nedsat betydeligt, og jeg mener, at det bliver vanskeligt for ham at komme tilbage til arbejdsmarkedet fuldtids. Det vil være nemmere for ham at klare kravene i sit eget firma på et rimeligt

stabilt niveau, og jeg kan ikke udelukke, at han vil kunne komme til at kunne klare lidt - men kun lidt - mere i hverdagen, men ud at køre i lastbil erhvervsmæssigt kommer han ikke, skønner jeg.

For T.M.K. er tryghed vigtig - at han selv føler, at han kan klare kravene. Han har uhyre svært ved at klare et tidspres, og han tager meget nemt bekymringerne på forskud.

Min konklusion bliver således, at T.M.K. efter min vurdering ikke bliver i stand til at kunne klare et almindeligt fuldtidsjob, at han lettest vil kunne klare et fleksjob i sit eget firma og her vil han sandsynligvis også lettest lidt hen af vejen kunne komme til at klare mere i hverdagen. Jeg har sagt til ham, at et afklaringsforløb på en Reva-institution efter mit skøn vil kunne være en god ide, hvis han ikke kan videreføre sit firma."

Der blev endvidere indhentet en speciallægeerklæring af 19/3 2003 udarbejdet af speciallæge i psykiatri, overlæge C.R. Af erklæringen fremgår bl.a.:

"**Konklusion:**

…

Jeg vurderer objektivt, at TK fremtræder moderat, muligvis svært deprimeret, men uden psykotiske symptomer. Han fremtræder kognitivt funktionsforstyrret med betydelige hukommelsesdeficit og problemer omkring ordmobilisering og verbalisering generelt. Der er med overvejende sandsynlighed tale om en kognitiv forstyrrelse, sekundært til den bestående depression. Man må dog have mulighed for en egentlig dementiel udvikling in mente.

…

Overordnet bedømt er jeg ikke i tvivl om, at TK har en betydelig nedsættelse af erhvervsevnen af sandsynligvis varig karakter. TK har som beskrevet ikke på noget tidspunkt genvundet sit funktionsniveau i de senere år. TK er nu 55 år. Hele hans liv har han været beskæftiget i eget firma, og han har ingen skole- eller erhvervsuddannelse, der vil give ham alternative jobmuligheder. TK's psykiske tilstand er aktuelt således, at han ikke vil være i stand til at deltage i revalideringsaktiviteter udenfor vante rammer. Det er ikke med rimelighed muligt at give et skøn over varigheden af den

fortsatte funktionsnedsættelse, men meget peger som beskrevet på, at funktionsnedsættelsen må antages at have varig karakter."

V. Kommune har bl.a. vurderet følgende:

"Vurdering af ressourcer:

…

T. har hele sit arbejdsliv været beskæftiget med transport og de sidste 30 år drevet vognmandsforretning. Branchen og et færdselsuheld gør, at T. virker kronisk medtaget, træt og belastet. Der er tale om årelang depression og angst som gør, at T. er varigt funktionshæmmet.

Der bevilges felksjob i egen virksomhed med 2/3 da der er tale om betydelig erhvervsnedsættelse. Klarer dele af de administrative opgaver, men ikke uden støtte fra sin ægtefælle. Den sociale angst er hæmmende i forhold til det at drive forretning."

Klageren blev pr. 1/5 2003 bevilget fleksjob i egen virksomhed med 2/3 løntilskud.

Den 21/5 2003 søgte klageren via sin advokat om at få udbetalt invalidesummen. Af skrivelsen til selskabet fremgår bl.a.:

"Jeg skal herudover anføre, at det kun er i kraft af, at min klient har egen virksomhed, at han fortsat kan bestride en smule arbejde, idet man ellers må formode, at han var blevet tilkendt førtidspension.

Endvidere skal jeg henlede opmærksomheden på, at de opgaver, som min klient varetager, er stærk begrænset i forhold til tidligere, idet min klient for det første ikke længere kan køre lastbil, og derudover kan min klient ikke overskue de administrative opgaver, således at han udelukkende er involveret i simple opgaver.

Endelige kan det tilføjes, at min klient kun arbejder ganske få timer om dagen, således at jeg er af den opfattelse, at min klients erhvervsevne er nedsat med mere end 2/3, hvilket også er i overensstemmelse med tilskudssatsen i min klients flex-job."

I skrivelse af 11/7 2003 til klageren har selskabet afvist at udbetale invalidesummen. Selskabet har begrundet afgørelsen med, at det ikke var muligt at vurdere, om hans generelle erhvervsevne ville blive varigt nedsat til 1/3 eller derunder.

Klagerens advokat har i skrivelse af 10/6 2004 til nævnet bl.a. henvist til lov om aktiv socialpolitik § 72, stk. 2, som var gældende på tidspunktet for tilkendelse af fleksjobbet, hvoraf det bl.a. fremgår, at tilskuddet i fleksjob er 1/2 eller 2/3 af lønnen afhængig af graden af den nedsatte arbejdsevne. Videre fremgår det bl.a.:

> "Det vil sige, at de lægelige oplysninger, hvor det er vurderet, at min klient erhvervsevne er betydeligt nedsat sammenholdt med bevillingen af fleksjob med 2/3 tilskud kraftigt indikerer, at min klients erhvervsevne er nedsat med mere end 2/3.
>
> Dette sammenholdt med, at min klient i fleksjobbet maksimalt kan arbejde 12 timer om ugen og henset til, at hans eneste mulighed for at bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet er et fleksjob i egen virksomhed, idet han på grund af sin helbredsmæssige tilstand ikke har nogen erhvervsevne i forhold til det øvrige arbejdsmarked dokumenterer entydigt, at min klients erhvervsevne er nedsat med mere end 2/3.
>
> Jeg skal i den forbindelse henvise til Højesteretsdom af 21. november 2003, hvor Højesteret udtaler, at det afgørende er, om den forsikrede ved egen arbejdskapacitet er i stand til at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.
>
> Derudover er det et faktum, at min klients indtjening er reduceret i takt med, at hans helbredsmæssige tilstand blev forværret er reduceret, således at det er åbenlyst, at min klient i 2002 og 2003 ikke er i stand til at tjene mere end 1/3 af, hvad han tidligere har formået i samme virksomhed. Indkomstnedgangen kan alene tilskrives min klients helbredsmæssige tilstand. Jeg vedlægger i den forbindelse oversigt fra Statsautoriseret revisor A.P. for årene 1994-2002 samt årsregnskab for 2003 som bilag 5 og 6.
>
> Konkluderende er jeg herefter af den opfattelse, at det ud fra en ren lægelig vurdering må konstateres, at min klients erhvervsevne er betydelig nedsat og i hvert fald

nedsat med mere end 2/3. Den eneste årsag til, at han har formået at bevare en minimal tilknytning til arbejdsmarkedet via et fleksjob er, at han driver selvstændig virksomhed, og at han dermed kan tilrettelægge, de få timer han arbejder, 100% under hensyn til hans egne behov. Jeg finder derfor, at min klient er berettiget til udbetaling af invalidesum."

I selskabets skrivelse af 17/9 2004 til nævnet hedder det bl.a.:

"Det er vores vurdering, at klagerens erhvervsevne er nedsat til mellem halvdelen og en tredjedel, men ikke til en tredjedel af den fulde erhvervsevne. Herudover er det ikke endeligt afklaret om klagerens erhvervsevne er varigt nedsat, som også er et krav ifølge § 8 i bilag A.

De regnskabsoplysninger, der er fremlagt som bilag 5 og 6 kan ikke - efter vores opfattelse - tages som udtryk for, at klagerens erhvervsevne er nedsat til en tredjedel eller mindre, da indtægtsnedgangen kan have andre årsager."

Klagerens advokat har efterfølgende fremlagt en skrivelse af 16/12 2004 fra klagerens revisor, hvoraf det fremgår, at klagerens nedsatte erhvervsevne har en afsmittende effekt på regnskabstallene.

I skrivelse af 30/12 2004 til nævnet har selskabet fastholdt, at klagerens erhvervsevne - ud fra en lægelig vurdering - ikke varigt er nedsat med mindst 2/3.

Forsikringsbetingelserne gældende fra 1/1 2004 indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 8. Udbetaling af invalidesum**

Stk. 1. Invalidesummen udbetales, hvis gruppemedlemmets erhvervsevne i forsikringstiden på grund af sygdom eller ulykke skønnes varigt nedsat til en tredjedel eller derunder. Såfremt gruppemedlemmet ved lægebehandling, omskoling, genoptræning eller uddannelse kan bringe sin erhvervsevne over førnævnte grænse, er betingelserne for udbetaling ikke opfyldte.

Stk. 2. Nedsættelsen af erhvervsevnen bedømmes af FG under hensyn til gruppemedlemmets helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen - herunder særligt speciallægeerklæringen af 19/3 2003 - og finder det sandsynliggjort, at klagerens generelle erhvervsevne varigt er nedsat med mindst 2/3.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Forenede Gruppeliv Administrations-Aktieselskab, skal anerkende, at klageren varigt har mistet mindst 2/3 af sin generelle erhvervsevne og dermed er berettiget til udbetaling af invalidesummen. Den klageren tilkomne erstatning skal forrentes i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen